

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 lutego 1921 r.

w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 oraz w przedmiocie przyjmowania obligacji austriackich pożyczek wojennych przy zapisach na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920.

Na zasadzie art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 25 poz. 152), oraz art. 5 ustawy z dnia 11 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 42 poz. 250) w uzupełnieniu i częściowej zmianie postanowień następujących rozporządzeń: z dnia 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 47 poz. 296), z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 63 poz. 423), z dnia 30 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 95 poz. 631), z dnia 19 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 109 poz. 720) oraz z dnia 9 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 118 poz. 783), zarządzam co następuje:

§ 1. Zapisy na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przedłuża się do dnia 30 kwietnia 1921 r.

§ 2. Obligacje austriackich pożyczek wojennych, zarejestrowane w myśl ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 61 poz. 387) oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 24 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 1 poz. 3) mogą być przyjmowane przez oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, kasy skarbowe i urzędy podatkowe, przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 w stosunku ustalonym w art. 1 ustawy z dn. 11 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 42 poz. 250) oraz w art. 1, 4 i 5 rozporządzenia z dn. 21 maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 47 poz. 296), niezależnie od tego, czy wpłata gotówkowa została dokonana przed zarządzeniem rejestracji austriackich pożyczek wojennych, czy też w terminie późniejszym.

§ 3. Przepisy art. 1 rozporządzenia z dnia 19 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 109 poz. 720) rozszerza się również na zawinkulowane za czasów b. cesarsko-królewskiego rządu austriackiego w Wiedniu obligacje austriackich pożyczek wojennych, stanowiące własność instytucji i osób prywatnych i zarejestrowane w myśl powołanej w § 2 niniejszego rozporządzenia ustawy i przepisów wykonawczych do tej ustawy.

§ 4. Należycie zarejestrowane dokumenty subskrypcyjne austriackich pożyczek wojennych, wymienione w art. 2 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 61 poz. 387) mogą być przyjmowane przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 na zasadach, ustalonych dla obligacji austriackich pożyczek wojennych.

§ 5. Przy wpłacie na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 obligacji austriackich pożyczek wojennych, zarejestrowanych przez przedstawicielstwa polskie zagranicą, wymaganiem jest przedstawienie, prócz dowodu rejestracji, również zezwolenia na przywóz rzeczonych obligacji w granice Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6. Osoby wojskowe i funkcjonariusze cywilni, zajęci przy władzach wojskowych, którzy w terminie do dnia 30 kwietnia 1921 r. zadeklarowali zapis na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 i zobowiązali się wpłacać zadeklarowaną sumę zapisu ratami, mogą w ramach tego zapisu, wpłacać na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 za pośrednictwem właściwego Działu Kontroli Gospodarczej Wojskowego Okręgu Generalnego lub właściwej Intendentury Okręgu Demobilizacyjnego Armii, zarejestrowane w myśl ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 61 poz. 387) obligacje austriackich pożyczek wojennych oraz dokumenty, zastępujące te obligacje w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1921 r. To samo prawo przysługuje urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym przy wpłacie zarejestrowanych obligacji austriackich pożyczek wojennych i dokumentów, je zastępujących, za pośrednictwem placówek subskrypcyjnych 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, przyjmujących od nich wpłaty na tę pożyczkę ratami. W razie zadeklarowania przy zapisie na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920, z płatą sumy zapisu ratami, że ustawowo dozwolona część tego zapisu będzie wniesiona w obligacjach austriackich pożyczek wojennych lub dokumentach, te obligacje zastępujących, podziałowi na raty ulega jedynie część zapisu, mająca być wpłaconą w gotówce. Wzamian za wpłacone obligacje austriackich pożyczek wojennych i dokumenty, je zastępujące, wydaje się obligacje 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 po uiszczeniu ostatniej raty gotówkowej na pokrycie tego zapisu, na którego poczet rzeczzone obligacje i dokumenty zostały wpłacone.

§ 7. Jeżeli sumy zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, dokonywanych przez osoby wojskowe lub przez państwowych urzędników i funkcjonariuszów cywilnych, po odliczeniu sum, podlegających wpłacie w obligacjach austriackich pożyczek wojennych, wynoszą co najmniej 18.000 marek dla każdego subskrybenta, ulegają one rozdziałowi na 18 rat miesięcznych.

§ 8. Emeryci cywilni i wojskowi, pobierający uposażenie emerytalne z kas skarbowych, korzystają przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, dokonywanych w tych kasach skarbowych, w których pobierają uposażenie emerytalne, ze wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń dawniejszych, dotyczących subskrypcji ratami na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przez urzędników i funkcjonariuszów państwowych.

Ci z emerytów cywilnych i wojskowych, którzy pobierają uposażenie emerytalne za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności, mogą na zasadach niniejszego artykułu dokonywać zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 w najbliższej ich miejsca zamieszkania Kasie Skarbowej, lub w najbliższym urzędzie podatkowym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Steczkowski